

איכתבי'ס לציפי

הוא דוגל בחיי יצירה ובטיפוח הקשר עם "מיגוון אנשים". זה שהוא בינתיים בקומנה זה בגלל שהוא "מנסה בעזרת חבריו לחשוף את עצמו ולגלות את זולתו על בסיס של כנות ויושר עצמי ובתנאים המאפשרים עצמאות ופרטיות אישיים בנוסף לחיים משותפים. מאמיי שהאפשרויות שקשרי הווג הן קיימים והמקובלים מציעים אין בידם להוציא אדם מבידודות. מחכה לתגובות."

לי זה נשמע כמו מצע של איוו מפלגה. אבל מי יודע, אולי יש כאלה שתהיינה מוכנות להצביע בשבילי.

לכתוב בהמונים

הוא לא יורד ממני (3/61). הוא מצייף אותי במיכתבים ואני מוכרחה בסוף להרים ידיים ולהיכנע, כדי שלא יגיד שאני מקפחת אותו במתכוון. אולי אחרי זה יהיה לי קצת שקט.

אם את יפה, משכילה מאוד ולא טיפשה, אלא אחת שמבינה עניין כהלכה; שגילך אינו עולה על 24 שנה ומקום מגוריך רייד בסביבות רמת-גן, גבעתיים או תל-אביב — מצפה לך בחור (25 שנה וחצי) משכיל, רציני, המבין עניין והיודע את אשר הוא רוצה. כתובנה בהמוניכן ולא תצטרענה כלל ועיקר."

שתיים במכה אחת

במעטפה אחת, מקיבוץ בצ' פון, מצאתי שני מיכתבים, בי שני כתביידי שונים. אני סדר הטוב אני מקצה להם שני מספרים, למרות שישלחו לאותה הכתובת. (5/61) הוא מכתב לך

לא יודעת למה, אבל יש כאנה המנטים לחסוך חצי לירה דווקא אצלי. למרות ההודעות המפורשות והאזהרות, הם שולחים מיכתבים המיועדים למשלוח למכתבים במדור זה, מבלי להדביק עליהם בול. זה לא הכסף. זאת הטירחה הכרוכה בכך שמונעת ממני לעשות עימם את המסד ולשלוח את מיכתביהם למיננס. אם הם לא מתייחסים ברצונו. למה שהם כתבים, אז מה שדווקא אני יעשה זאת?

קשיים בחיוכים

איפה (1/61) רואה חורף אני לא יודעת, אבל היא לא אהבת אותו. "כי כל כך קר בחוץ והשמיים בוכים ועושים לי חשק לבכות יחד איתם. קשה לי לחייך בזמן האחרון חיוך רחב כזה, מאושר, כי בחוץ יש רעמים וקר ובפנים, עמוק בלב, עצוב ומשהו שבור אפילו ומחכה לטיפול ממישהו שיתנשא לגובה 170 ס"מ לפחות. כי אני אהבת גבוהים. שיהיה נאה, שיגור באיזור חיפה או הצפון, שלא יהיה איכפת לו לאהוב אותי אף על פי שאני רק בת 17 מינוס, ביישנות ובעלת גמשים פה ושם. שיאהב לראות סרטי אהבה והעיקר שירצה לאהוב חזק חזק כמוני."

יפה, לא? או אם יש בי סביבה מומחה לחיוכים, ש' יקום!

בסיס אידיאולוגי

(2/61) הוא בן 22, הגר בקומנה מעורבת בעיר הקודש, שם הוא מחפש דלוקים ואת שביל הזהב בין חיים בצוותא למיציא אינדיבידואלי מכסימלי.

אינטליגנט. וזה לשונו:

"אין לי שום רצון בך כח בר לחיים או כבחור שאפשר להתרברב בו כמוצג חברתי. אין לי שום חשק שתאהב או תי ואני לא רוצה להשתמש במדור זה כמדור שידוכים. מפני שאהבה ומאהבים לא קור גים בצורה מלאכותית. כל מה שאני רוצה ממך זה מכתבים על רמה. בעיקר בנושאי פיר לוסופיה. אל תפחד גם להיכנס לנושאים אינטימיים. יש לי גיר סיון בחיי אהבה ונוכל להיכנס

לי ולזכותי נזקפים 17 אביבים. מתה על מוסיקה. לא בוחלת גם במוסיקה קלאסית וכל הבטהור-בנים והמוצרטים לא מבהיר לים אותי. אהבת לנגן ולכי תוב שירים ולכתוב בכלל וב-קיצור. אז אם יש לך מה לה-ציע, ואתה באמת אינטליגנט — או קיימה."

לעומת זאת הויך ככה:

"כותבת מתוך עניין להכניס לשיגרת חיי פגישות עיוורות ואולי קמצוץ של אווירת מתי

נערת השבוע

עם הקוויץ הזה בחוץ הגוע הזמן להסיר את הנפטלין מהביקיני זה גם מה שעשתה עלמתי-חמד זה, ששמה זרח מפרחוני, שרק עתה השתחררה מצה"ל. רק הוריה את המדים וכבר התכפתה בביקיני. בינתיים רק בתצוגת-אופנה. אבל אני מתערכת שבי קרוב תראו אותה גם על החוף, אם יצרנייה-אופנה לא יעסיקו אותה יותר מדי בתצוגות. מה שהיא הספיקה לספר לי זה, "שלא משנה לי מה תהיה האופנה — אצלי הביקיני תמיד עובד!"

חות וסקרנות. אולי זה ישמע קצת יומרני אבל נדרש: בוגר תיכון, קצין לשעבר, בין הגיי לים 21-27, אוהד ריקודי-עם (חשוב מאוד), סוג של בנאדם פחות או יותר ממוסד (לא מח"בבת במיוחד זורקים ופריקים). "יודעת שזה נשמע מגעיל ולא צודק. אבל באמת שלא איכפת לי. ומה פתאום שאהיה צביר

לכל נושא שהוא בחופשיות. ותאמין לי שלא הייתה לי התי נגדות להתכתב גם עם בחורה אך זה פשוט משעמם. אני מע" דיפה להחליף דיעות עם בן המין המכוער. רצוי שתהיה לפחות בן 19 אביבים וכל המרי בה הרי זה משובח. "להגנתי אציין רק שאני קיבוצניקית ויש לי דיעות משי

עה? ואם סוף סוף מודמן לי לומר מה שאני מחפשת. מדוע שאפספס ואת? אז מה שנוחר זה לקחת נייר + מעט מחשי-בה ולכתוב ובקשר אלי. לא אפרט! סה"כ חיים די שיגרי-תיים. כך שעם מעט מיסטריות ואונגימיות יכולים להוסיף ל-טיבו של עניין."

הצעה מגונה

את מיכתבו של (7/61) אני מפרסמת לא כך מפני שאני מאמינה שיהיו לו קליינטיות, אלא כמיסמך-אנושי, המדבר בעד עצמו.

"הנני חייל שמשרת בקריה. ממשכורת הצבאית ומהעבודות שאני מצליח להשיג, אינני יכול לחיות. המצב כללית הוא די קשה. קשה לחייך כמוני להסתדר.

"מה שאני רוצה למסור לך הוא, שלאחר מחשבות ודילמות ההלכתי לפנות למדורך, משום שהוא כתוב בצורה נאותה, ולבקש לפרסם בקשה זו: מעוניין להכיר נשים (לא זק"ות מדי) למטרות אינטימיות שהשכר בצידן (בקיצור, גיר-גולו. אבל שישאר בינינו). מה שאני מבקש הוא שהצד המסר-חרי של פנייתי ישתקף במדור רך. אני מקווה שהבנת את מיכלול הבעיה. למי שמעוניינת בפרטים או גובהי 184 ס"מ, בלונדי, מבנה-גוף חטוב ובעל אמביציות."

רואים, רואים. חבל רק שלא פירט את לוח המחירים.

מסיבה של בכי

התחלנו בחורף ונגמור ב-חורף. "זה לא נכון מה שאנשים אומרים. אחרי החורף לא בא תמיד אביב." זה מה שטוען (8/61) ונימקויו עמו. "ילדה שלי של פעם כתבה שבגבעות שלנו כבר פורחים פרחים ובחורב אביב ושוב יש עלי כותרת אדומים של אוהבת-לא-אוהבת וציפורים של שיר חזרות וזה סימן שטיפטיפה אביב. ורציתי לכתוב שאצלי יש חורף והטיה מתפורר מעל הקיר וציפורים של שיר אינן שרות לי.

"לפעמים אני מסתובב ברחו-בות של לילה ורואה אנשים שלא נוגעים. רואה בתי וזכות של זוגות נשואים ואין אהבה בפנים. וכל כך הרבה עיניים שמבקשות רק שעה קטנה של מעט אהבה.

"אז אני רוצה להזמין אותך למסיבה של בכי. רבים ודאי יבואו למסיבה כזו של המון כאב ושל לבכות על מה שרק רוצים. כל אחד את הכאב שבו. כי לפעמים אני רוצה נורא לבכות. ולבד קשה לי. ומתי שלא יהיו עוד דמעות ויגמר הבכי, אפשר לקום בשקט וללכת בלי להפריע ולחזור מתי שרוצים. כי אצלי הדלת פתוחה ואפשר לבכות תמיד. חורף עצוב כזה. חורף של רעב לאהבה ואין שובע. רעב תמיד לאהבה. לרצות להתאהב כל בוקר מחדש בלי להסתאב. חורף של כל כך הרבה כאב ויופי. כל כך כל כך מאב. התבואי?"

אף אחד לא מכיר את פניך כמוך
חוץ מאתנו - adas

תכשירי יופי לזוכים במדור